

Ada Limón: POWER LINES / LINIE ENERGETYCZNE

Ada Limón: LINIE ENERGETYCZNE

Trzech facetów w odblaskowych kamizelkach ścina
drzewo przy ogrodzeniu mojego sąsiada, które jest oczywiście

także moim ogrodzeniem, z moimi dwoma węzami o okrągłych oczach i moim
szopem

praczem. Oczywiście, jeśli ktoś chciałby się czuć ich właścicielem. Mój, mój, mój.
Przez tygodnie drzewo, które ścinają, rośnie ciasno opasane neonoworóżową taśmą

wokół pnia. Oznaczone, więc wiadomo było, że umrze.

Musiło mieć co najmniej pięćdziesiąt lat, nieowocująca
morwa z mnóstwem zimowego pnącza wspinającego się po korze.

Nadal wisało nisko nad liniami energetycznymi. Jego bezowocne gałęzie

pochylały się nad drutem, jakby nie obchodziło go wcale zasilanie.
Powoli przebijało się do słońca spod wiązowca.

Mężczyźni śmieją się między warczeniem pił łańcuchowych,

metalowych szczęk maszyn. To dźwięk, który brzmi jak zabijanie.
Z trudem mogę tego słuchać, ale potem rozmawiają po hiszpańsku

i miło mi słyszeć, jak żartują

o upale, o grafiku prac tego dnia. Kiedyś
mój przyjaciel Mundo chciał mieć liście palmowe na swoim patio

więc założył pomarańczową koszulkę i wspiął się na wysoką palmę

w samym centrum miasta. Nigdy nikogo nie dziwi Meksykanin
w pomarańczowej koszuli, powiedział, i stuknęliśmy się kieliszkami

pod jego nowym barem tiki. Mój dziadek pracował dla Con Edison przez lata.

Domyślałam się, że energia to coś, co można kontrolować. Coś, co można robić przy biurku lub na placu budowy, pracować w przemyśle energetycznym.

Teraz drzewa nie ma. Mężczyzn nie ma, został tylko zmielony pień

gdzie kiedyś było to, czego mądrość się wyczuwało.

(tł. Ela Binswanger)

*

Ada Limón: POWER LINES

Three guys in fluorescent vests are taking down

a tree along my neighbor's fence line, which is, of course,

my fence line, with my two round-eyed snakes and my wandering

raccoon. That is, if you go in for ownership. My, my, my.

For weeks the tree they're cutting grew tight with a neon pink band

around its trunk. A marking, so you knew it was going to die.

Must have been at least fifty years old, a nonfruiting

mulberry with loads of wintercreeper crawling up the bark.

Still it hung low by the power lines. Its fruitless limbs

leaning over the wire like it didn't care one bit about power.

Just inching up toward the sun under the hackberry.

The men are laughing between chain saw growls,

the metal jaws of machinery. It is a sound that sounds like killing.

I can barely listen, but then they are conversing in Spanish

and it brings me a mercy to hear them make a joke

about the heat, the lineup of jobs that day. Once

my friend Mundo wanted palm fronds for his patio

so he put on an orange shirt and climbed a towering palm

right in the center of town. No one ever questions a Mexican

in an orange shirt, he said, and we clinked glasses around

his new tiki bar. My grandfather worked for Con Edison for years.

I thought power was something you could control. Something one

could do at a desk or on a job site, work in the field of power.

Now the tree is gone. The men are gone, just a ground-down stump

where what felt like wisdom once was.

*

Tiki bar to lokal serwujący wyszukane koktajle, zwłaszcza drinki na bazie rumu, takie jak Mai Tai i Zombie, takie drinki z palemką. Bary tiki są estetycznie definiowane przez wystrój kultury tiki, który opiera się na romantycznej koncepcji kultur tropikalnych, najczęściej polinezyjskich. Kultura Polinezji opiera się na panteonie ich własnych bóstw i wierzeń. Sam TIKI był pierwszym człowiekiem, na Ziemi, jak mówi mitologia Maorysów (Nowa Zelandia).

Con Edison - Consolidated Edison - to dostawca świadczący usługi energetyczne. Monopoliści, regulowane przedsiębiorstwa użyteczności publicznej, takie jak Con Edison, nie mogą prawnie czerpać zysków z energii elektrycznej, którą sprzedają. Zamiast tego zarabiają pieniądze, budując infrastrukturę i pobierając od

klientów premię za nią w postaci stawek za dostawę.

*

Ada Limón (ur. 28 marca 1976) jest amerykańską poetką. 12 lipca 2022 roku amerykański Librarian of Congress nadał jej tytuł 24. Poety Laureata Stanów Zjednoczonych. Dzięki temu została pierwszą Latynoską, która otrzymała taki tytuł. Prywatnie jest żoną Lucasa Marquardta.

Limón, która ma meksykańsko-amerykańskie pochodzenie, dorastała w niewielkim mieście Sonoma w Kalifornii, ważnym ośrodku kalifornijskiego przemysłu winiarskiego. Jest córką Kena Limóna i Stacji Brady, która była projektantką okładek książek córki. Ada mówi, że rozwinęła miłość do poezji w szkole średniej, pomimo oddawania się w godzinach pozalekcyjnych zajęciom teatralnym. Uczęszczała do szkoły sztuk dramatycznych na University of Washington. Po ukończeniu kursów pisarskich prowadzonych przez profesorów, w tym Colleen J. McElroy, w 2001 roku uzyskała tytuł Master of Fine Arts na Uniwersytecie Nowojorskim, gdzie studiowała z Sharon Olds, Philipem Levine, Marie Howe, Markiem Doty, Aghą Shahid Ali i Tomem Sleigh.

Po ukończeniu studiów Limón otrzymała stypendium w Fine Arts Work Center w Provincetown w stanie Massachusetts. W 2003 roku otrzymała stypendium od New York Foundation for the Arts, a w tym samym roku zdobyła Chicago Literary Award for Poetry.

Aby sfinansować swoją karierę pisarską, Limón zaczęła pracować w marketingu w Condé Nast. Zrezygnowała z tej pracy po przedwczesnej śmierci matki, co ją skłoniło do podjęcia decyzji o kontynuowaniu kariery pisarskiej, zanim będzie za późno.

Po 12 latach w Nowym Jorku, gdzie pracowała dla różnych czasopism, takich jak Martha Stewart Living, GQ i Travel + Leisure, obecnie mieszka na zmianę w dwóch miejscach, w Lexington w stanie Kentucky i Sonoma w Kalifornii, gdzie pisze i uczy.

Pierwsza książka Limón, "Lucky Wreck", została wybrana przez Jean Valentine jako zwycięzca Autumn House Poetry Prize 2005, jej druga książka, "This Big Fake World", zdobyła nagrodę Pearl Poetry Prize 2006. Obie książki ukazały się w odstępie krótszym niż rok. W artykule z 2014 roku w magazynie Compose stwierdziła: "Przeszłam drogę od niewydawania żadnych książek do wydania dwóch w ciągu roku. Czułam się, jakbym wygrała na loterii, choć, no, cóż, bez pieniędzy. Przypuszczam, że w swoim życiu nigdy nie robiłam rzeczy w zwykły sposób. Jestem albo głęboko na dnie studni, albo tam, gdzie poblizu nie ma wody".

Jest wykładowczynią na Queens University of Charlotte w programie M.F.A. oraz w programie online "24 Pearl Street" dla Provincetown Fine Arts Work Center.

Kiedy ukazała się jej trzecia książka "Sharks in the Rivers" (Milkweed Editions, 2010), recenzent piszący w The Brooklyn Rail zauważył: "W przeciwieństwie do większości współczesnej poezji, twórczość Limón nie jest naśladowcza ani dekonstruktywistyczna. Personalizuje swoje przekazy, nadając im autentyczność konceptu i samopoznania". Czwarta książka Limón, "Bright Dead Things", ukazała się w 2015 roku. Została nominowana do nagrody National Book Award for Poetry 2015. Jej książka z 2018 roku, "The Carrying", zdobyła nagrodę National Book Critics Circle Award.

30 stycznia 2023 roku ogłoszono, że napisze oryginalny wiersz poświęcony Europa Clipper NASA. Europa Clipper zostanie wystrzelony 10 października 2024 roku, a do 2030 roku wejdzie w orbitę wokół Jowisza po czym wykona wielokrotne bliskie przeloty nad powierzchnią Europy. Wiersz Limón jest wygrawerowany na statku.

<https://www.youtube.com/watch?v=EgWbeDNPd6o>